

SZARVASMARHASPORTOK VII.

A JALLIKATTU II.

Dr. Kenéz Árpád
Állattenyésztési
Teljesítményvizsgáló Kft.

Az előző cikkben a jallikattu eredetét, megítélését és létjogosultságát vettük górcső alá. Jelenlegi számunkban a versenyszámokat és a bikákat tekintjük át.

Versenyszámok

Vadi manjuvirattu: A jallikattu leghagyományosabb formája, amelyet főként Madurai, Theni, Thanjavur és Salem területén űznek. A bikát a vadi vasal-nak nevezett lekerített területre engedik. A versenyzőnek pusztán kézzel, az állat púpját átölelve kell azt megállásra kényszerítenie, hogy nyerjen. Egyszerre csak egy versenyző próbálkozhat.

Véli virattu: Ez a típus csak annyiban tér el az elsőtől, hogy a bikát egyenesen egy nagy szabad térre engedik ki. Minden más szabályban megegyezik a Vadi manjuvirattu-val. Főként a Sivaganga és Madurai környékén találkozhatunk ezzel a formával.

Vařam manjuvirattu: Ennél a variánsnál az állatra kötnek egy 15 méter hosszú kötelet (vagy köteleket), de

semmilyen más korlátozás és fizikai akadály nem állja útját az állat szabad mozgásának. A 7-9 fős csapatnak 30 perc áll rendelkezésére, hogy megszerezzék a bika szarvai közé kötözött jelképes batyut.

4. kép: Egy Véli virattu verseny pillanata
(Forrás: Jallikattu Tamilnadu facebook oldala)

A bikák

Az állatvédő szervezetek egy időben a nem őshonos fajtákat látták volna szívesebben a jallikattu futamokon. Ez viszont a hagyománytisztelő jallikattu pártiak

körében okozott felbolydulást. Elmondásuk szerint ezek az aktivista csoportok nem vették figyelembe az őshonos fajták és a környezet kölcsönhatását. Az

őshonos fajták száma amúgy is drasztikusan csökkent Tamilnádu területén, ezt sajnós miniszteri oldalról is segítették hibás döntésekkel. A magasabb tejtermelés,

a gépesítés is a modernebb fajtákat részesítette előnyben, így megjelentek a jersey és a szimmentáli fajták, illetve az ezekkel való keresztezések is.

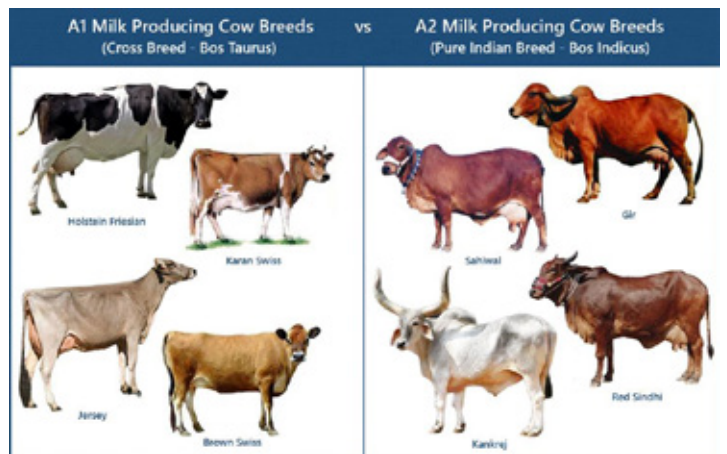
(Forrás: change.org)

5. kép: A jallikattu mellett protestálók Új-Delhiben 2017 januárjában (Forrás: wikipedia, Abishek fotója)

6-7. képek: A jallikattu mellett protestáló szervezetek (tenyésztők, sportolók stb.) mindenféle platformon népszerűsítik a hagyományos tamil fajtákat. Ebből kifolyólag változatos PETA és nyugati fajtaellenes plakátokat is találhatunk a már-már művészi megjelenésű támogató plakátok mellett. Külön érdekes a hazánkban is megjelent, lassan terjedő A2-es tejhez kapcsolódó kampány, amelyeknél az A2 tejtermelésre hivatkozva igyekeznek a hazai indiai fajtákat népszerűsíteni a potenciálisan A1 genetikával magasabb arányban rendelkező modernebb fajtákkal szemben.

A jallikattuhoz hagyományos módon tamil területeken honos zsírpúpos szarvasmarhafajtákat használnak, úgy, mint kangeyam, umblachery, alambadi, bargur vagy a pulikulam. Ezek jellemzően kistestű 110-140 cm marmagasságú fajták egyenesebb, villásan álló, szűkebb terpesztésű szarvakkal. A jallikattu tehát

egyet jelent a hagyományos fajták megővésével is. Az állatokat külön trenírozzák a versenyekre. A versenybíráknak saját piaca van, ahol magas áron cserélnék gazdát az állatok. A versenyen az állatok egyedi virágdíszeket, csengőket és színes testfestést is kapnak.

8. kép: Egy kangeyam bika (Forrás: wikipedia, Pavanaja U. B. fotója)

9. kép: Egy futamra feldíszített versenybika (forrás: Pixabay)

A cikkhez felhasznált források a szerzőnél elérhetők.

